சமய இலக்கியங்களில் - சிற்றிலக்கிய வாழ்வியல் கோட்பாடுகள்

முனைவர்த.சமுத்திரராஜ்,
தமிழ்உதவிப்பேராசிரியர்,
அறிஞர்அண்ணா *கல்லூரி*,(கலை &அறிவியல்)
கிருஷ்ணகிரி - *635 115* தமிழ்நாடு-இந்தியா.
Dr.D.Samuthiraraj,
Asst.Professor In Tamil, Arignar Anna College, (Arts& Science) Krishnagiri - 635115, Tamil Nadu - India.

ஆய்வுச்சுருக்கம்:-
மொழி என்பது இறைவனைப் போன்று அனாதி ஆனது அன்று. மனித சமுதாயம் எப்படிச் சிந்திக்கின்றதோ அந்த நிலையில் வளர்வது மொழியாகும். அவ்வகையில் தமிழோடு தொடர்பு கொண்டு மனித சமுதாயத்தைப் பண்படுத்தியவை சமய இலக்கியங்கள் ஆகும். சமய இலக்கியங்கள் இம்மை வாழ்வில் செம்மையாக வாழ்ந்தால் இறைவனின் திருவடி அரிதாகக் கிடைக்கும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. சமண, பௌத்த இலக்கியங்களும் சைவ, வைணவ இலக்கியங்களும், கிறிஸ்தவ, இசுலாமிய இலக்கியங்களும் தமிழோடு உறவாடியமையும் தமிழைவளர்த்தமையும் போற்றற்குரியன. மனித வாழ்வைப்பக்குவப் படுத்தி, தனிமனித, சமுதாய ஒழுகலாறுகளைக் கற்பித்தவை இச்சமய இலக்கியங்களே எனலாம். இருப்பினும், சைவசமயம் பன்னிரு திருமுறைகள் வழியும் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் வழியும் தமிழுக்குச் செய்துள்ள தொண்டு அளப்பரியது ஆகும். சைவத்தைப் போன்றே வைணவமும் தமிழைவளர்ப் பதையும் தமிழ் வைணவத்தை வளர்ப்பதையும் பன்னிரு ஆழ்வார்களின் சமயத்தொண்டு வழியாகவும் அவர்களது பாசுரங்களின் தொகுப்பாகிய நாலாயிரத் திவ்யப்பிரபந்தத்தின் வழியாகவும் அறிய முடிகின்றன. இருப்பினும், தமிழ்மொழி ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் அந்தந்தச் சூழலுக்கு ஏற்ப இலக்கியங்களைப் பெற்றுள்ளது. தமிழால் சமயங்களும் சமயங்களால் தமிழும் வாழ்ந்து வருவதை இன்றும் காணமுடிகின்றன. உலகத்தில் பலநாடுகளில் பக்தியுணர்வும் சமயவளர்ச்சியும் இருப்பினும் தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்கள் தொடர்பாகத் தோன்றியபக்தி உணர்வும் சமயவளர்ச்சியும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. இதனால், தமிழ்மொழியை முறையே 'சங்கத்தமிழ்' 'தெய்வத்தமிழ்' 'வளரும்தமிழ்' எனவழங்கு வது மிகப்பொருத்தமாகும். கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலப்பகுதியை இடைக்காலத் தமிழ் என்று வரையறை செய்யப்படுகின்றன. காரைக்காலம்மையார் புராணம், சமய இலக்கியங்கள், கம்ப இராமாயணம், வில்லிப்பாரதம், போன்ற நூல்களில் காணப்படும் சிற்றிலக்கியவாழ்வியல் நெறிமுறைகள் சார்ந்தக்கருத்துக்கள் அதிகம் என்றாலும் இலக்கணநூலான தொல்காப்பியம் மற்றும் பக்தி இலக்கியமானதேவாரம், நாலாயிரத்திவ்யப்பிரபந்தம் வெளிப்படுத்தும் வாழ்வியல் கருத்துக்கள் அன்றாடவாழ்க்கை முறையில் நம்மோடு செயல்வடிவமாக பயணிக்கிற சூழலில், சமய இலக்கியங்களில் சிற்றிலக்கியம் எடுத்துரைக்கும் சிலவாழ்வியல் செய்திகளை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக சான்றுகளோடு பார்ப்போம்.

முன்னுரை :-

இலக்கியத்தைப் படித்ததனால் இலக்கணம் எழுதியது உலக இயல்பாக அமைந்தன. இதனால், தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கணநூல் மிகவும் பழமைவாய்ந்ததாக அறிய முடிகின்றன. இன்நூலுக்கு முன்பும் பல்வேறு இலக்கியங்கள் இருந்திருத்தல் கூடும் என்பது தான்விவாதப் பொருளாகும். இச்செய்திகள் பற்றிவிரிவாக ஏதுவும் கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும், தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கணநூல்களே காலத்தின் காட்டயத்தில் தனித்த இலக்கியங்களாக

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு

உறுவெடுத்திருக்கின்றன. இதற்கான, சான்றுகளும் உள்ளன. இருப்பினும், சமய இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளாக சிற்றிலக்கியங்களின் கருத்துக்களும் பொருந்துவனவாக இருக்கின்றன.

தோற்றம்

“குழவிமருங்கினும் கிழவதாகும்” (தொல். புறம். 84)
என்ற நூற்பவே பிற்காலத்தில் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற இலக்கிய வகை தோன்றுவதற்கு காரணமாயிற்று எனலாம்.
“காமப்பகுதி கடவுளும்வரையார்
ஏனொர்பாங்கினும் என்மனார் புலவர்” (தொல். புறம். 83)
என்ற நூற்பாவினால் பெரியதிருமடல், சிறிய திருமடல் போன்ற இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு தொல்காப்பியர் காலத்தில் இடமளித்து இருக்கிறது என அறியமுடிகின்றன.
“கூத்தரும் பாணரும் பொருணரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக்காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க்கு அறிவுறீஇச்
சென்று பயன் எதிர்ச் சொன்னபக்கமும்.....” (தொல். புறத். 90)
என்ற நூற்பவானது ஆற்றுப்படை நூல்களைக் குறிக்கின்றன. இதுவே, பிற்காலத்தில் “ஆற்றுப்படை” சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றாக வைத்து எண்ணப்படுகிற வள்ர்ச்சி நிலையினை அடைந்தன.
“ஊரொடு தோற்றமும் உரித்து என மொழிப”(தொல். புறத். 85)
என்ற நூற்பாவிற்கு உரை எழுதியோர் “உலாநூல்” வகையின் வளர்ச்சியைச் சுட்டுகின்றன என கூறியுள்ளனர். இதுவே காலப்போக்கில் கோவை, பரணி, கலம்பகம், பள்ளு, குறவஞ்சி, அந்தாதி முதலியசிற்றிலக்கியங்கள் சங்ககாலத்திற்குப்பின் தோன்றிவளர்ந்தன.

பெயர்க்காரணம்

தமிழ்மொழியில் உள்ள இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியம் என்றும், சிற்றிலக்கியம் என்றும், இருவகையாகப் பிரித்து அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியனவற்றை உட்பொருளாகக் கொண்டுள்ள இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியம் என்றும், புலவர்கள், தெய்வம், வள்ளல்கள், அருளையும் பொருளையும் பெறக்கருதிப்பாடிய சிறுநூல்கள் அனைத்தினையும் சிற்றிலக்கியம் என்றும் வகைமைப்படுத்தினர். சிற்றிலக்கியங்களை இலக்கணவரம்புக்குள் அடக்கிக்காட்டியவைபாட்டியல் நூல்களாகும். இவைகள் இருவகையாக பிரிக்கப்பட்டன. 1. எழுத்து 2.சீர் 3.சாதி 4.கணம் 5.நட்சத்திரம் ஆகியனவற்றை வகுத்துக் கொண்டு பொருத்தம் கூறுவது மற்றொன்று சிற்றிலக்கியவகைகளுக்கு இலக்கணம் வகுப்பவையாக அமைந்திருந்தன.

சிற்றிலக்கியவகைகளுள் இன்று 40 மட்டுமே வாழும் இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன. வாழ்வியல் கோட்பாடு இவற்றில் ஏறத்தாழ 15 மட்டுமே மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்ற சிற்றிலக்கியங்களாகப் பயன்பாட்டில் உள்ளன. சிற்றிலக்கியத்தின் வடிவம், கட்டமைப்பு, போன்றவை சிந்திக்கதக்க கூடியதாக அமைகின்றன. உலா, தூதுநூல்களுக்குக்கலிவெண்பா, பிள்ளைத்தமிழுக்குச் சந்தவிருத்தங்கள், பரணிக்குத் தாழிசைகள், கலம்பகத்திற்குப் பல வகைப்பாவினங்கள் என வடிவமைப்பு அமைகின்றன. இதனை, கற்பனையோடும் பொருளடக்கத் தோடும் இந்தக் கட்டமைப்பு, ஒருமைப்பாடு கொண்டு பார்த்தமேயனால், இவைகள் சிறு சிறுகாப்பியங்களாக சிந்தனைக்கு தோன்றுகின்றன. காலச்சூழ்நிலைக் கேற்பப் புதிய சிற்றிலக்கிய நூல்கள் தோன்றிவளர்ந்தன.
“விருந்தேதானும்
புதுவதுகிள்ந்தயாப்பின்மேற்றே” (தொ. செய்.237)

திருப்பாவையின் அமைப்பு

© 2023, IRJTSR

சிற்றிலக்கியவகைகளில் பாவை இலக்கியவகையும் ஒன்றாக பார்க்கப்படுகின்றன. 30 பாசுரங்களைக் கொண்டது ஆண்டாள் பாடியதிருப்பாவை. இதில் முதல் 5 பாவை திருவிழாவினை கூறுவதாகவும், அடுத்த 10 பாசுரங்கள் உறங்குகின்ற தோழியார்களை எழுப்புவதாகவும், அடுத்த 6 பாசுரங்கள் கோயில்காப்பவன், வாயில்காப்பவன், நந்தகோபன், யசோதை, நப்பின்னை, கண்ணண், பலராமன் ஆகியோரைத்துயில் எழுப்புவதாகவும், அடுத்த நான்கு பாசுரங்கள் கண்ணனை எழுப்பியப்பின் அவனது அருளைப்பெற வேண்டி நிற்பதாகவும், இறுதியில் வருகின்ற 5 பாசுரங்கள் கண்ணனிடம் வேண்டு பவனற்றைக் கேட்பதாகவும் அமைந்துள்ளன.

திருப்பாவை மிகப்பலரால் போற்றிப்பாடப் பெறும் சிறப்பிற்கு உரியது. சிறப்பாக, மார்கழிமாதந் தோறும் வைணவத்தளங்களில் பக்திதிறத் தோடுபாடப் பெற்றுவருகின்றன.

“மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போது மினோ நேரிழையீர்
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள்
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்கோபன்குமரன்
ஏராந்த கண்ணிய சோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண்கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்
நாராயணனே நமக் கேபறைதருவான்
பாரோர் புகழப்படிந்தளோர் எம்பாவாய்”.

நீராடவருவீர்களாக! என்று ஆயர்பாடிச் செல்வச்சிறுமியர்களே! நோக்கிவினாவு வதாகவும் அமைந்துள்ளன.

தமிழ்விடுதூது

தூது இலக்கியமும் சிற்றிலக் கியவகைகளில் ஒன்று. தலைவனது வரவினை எதிர்பார்க்கும் தலைவி, அவனிடம் தன் மனக்கருத்தினை சொல்லும் விதத்தினைதூதுப் பொருளிடம் கூறுதலாகும். தமிழ்மட்டுமேயன்றி வடமொழியிலும் தூது இலக்கியம் காணப்படுகின்றன. காளிதாசருடையமேக தூதும் இதற்கு சான்றாக குறிப்பிடலாம். தூதுஇலக்கியங்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்க முடிகின்றன. 1.புறத்தூது 2. அகத்தூது என்பவையாகும். ஓர் அரசன் மற்றோர் அரசனிடம் அனுப்பும் தூதும், ஒரு புலவர் ஒரு புலவர் ஓர் அரசனிடம் அனுப்பும் தூது புறத்தூதாகும். தலைவி தலைவனிடமோ, தலைவன் தலைவியிடமோ அனுப்பும் தூது அகத்தூதாகும் இவ்விருவகைகளுக்கு சங்கப்பாடல்களிலும் (அன்னம், தோழி) சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான புறநானூற்றில் இரண்டாம் பாடலில்,

“மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதை வருவளியும்
வளித்தலை இயதீயும்
தீமுரணிய நீருமென்றாங்கு”

என்ற கருத்து கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டில் தான், காரைக்காலம்மையார் இயற்றிய அற்புதத் திருவந்தாதியேமுதல் அந்தாதிநூலாகும். இதுதனி இலக்கியவடிவமும் பெற்றன.

“அந்த முதலாத் தொடுப்பது அந்தாதி
அசையினும் சீரினும் அடி தொறும் இறுதியை
முத்தாதிசைப்பின அந்தாதித் தொடையே”

எனயாப் பெருங்காலக்காரிகை அந்தாதியிலக் கணம் கூறுகின்றன. ஒருபாடலின் இறுதியிலுள்ள எழுத்தோ அசையோ, சீரோ அடுத்தபாடலுக்கு முதலாக வருவது அந்தாதி, தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் நால்வகை அமைப்புடைய அந்தாதிகள் காணப்படுகின்றன. இக்கருத்துக்கள் மனிதனுக்கு அமைதியை தருகின்ற இசைக்கும் கூத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றன.

”நல்நுதல்விறலியர்” (பதிற்று. 161)

இது போன்று மனிதவாழ்விற்கு முன்னுதரணமாக சிற்றிலக்கியச் செய்திகள் மனிதனை வழி நடத்து கின்றன. இச்செய்திகளை செய்தியாக வேபார்க்கின்றனர் இதை வாழ்வியலுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளமனிதமனம் மாறுக்கின்றன.

சமயஇலக்கியம்

திருஞானசம்பந்தர் - வெந்த வெண்நீறுணிந்து 3ஆம் திருமுறை மனிதன் தினந்தோறும் நெற்றியில் திருநீற்றை பூசுவதின் அவசியத்தை அறிவுறுத்துகின்றன. திருநாவுக்கரசர்- செற்றுணைவேதியன் 4ஆம் திருமுறை, சுந்தரர்- பொன்னார் மேனியனே, மாணிக்கவாசகர்- திருவாசகம், நம்மாழ்வார், அருணகிரிநாதர் - திருப்புகழ், திருவருட்பா 6ஆம் திருமுறை, கண்ணதாசன் - இயேசுகாவியம், குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபுபாடல்கள் ஆகியவை எல்லாம் காலந் தோறும் பக்தி இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளமைக்கு சான்றுகளாகவும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை எடுத்துரைப்பவனாகவும் அமைகின்றன. இச்செய்திகளை வேதநூற்களால் உணர்வது, புராண இதிகாசங்களால், குறிப்பாக, மகாபாரதத்தால் உணரமுடிகின்றன.

முடிவுரை

மேற் கூறியவற்றில் இருந்து, இன்றைய உலகம் அறிவியல் முதிர்ச்சியாலும் அறிவியல் கண்டுப்பிடிப்புகளாலும் மிகவேகமாக வளர்ந்து வருகின்றன. அன்றைய காலமக்கள் எந்த வித ஒழுக்க நெறிமுறைகளை பின்பற்றினார்களோ அதுப் போன்ற ஒழுக்க நெறிமுறைகளை இக்காலமக்களும் வருங்கால மக்களும் பின்பற்றிவர வேண்டும் அப்பொழுது தான், உலகில் மனிதர்களின் வாழ்க்கை பூரணத்துவம் பெற்றதாக அமையும். ஆனால், காலப்போக்கில் மக்களின் மாறும் மனநிலையால் சுயநலப்போக்கால் நெறிமுறைகளை மீறியவகையில் வாழ்ந்து வருகின்றன. இதனால், மனிதர்களின் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளை நிலை நிறுத்தமுடியாமல் நிலை பொறதன்மையினை பெறுகின்றன.

பார்வைநூல்கள் :-

1. டாக்டர் கி. ஆதிநாராயணன், சிற்றிலக்கியவகையும் வகைமையும், பக்.1, 16, 19, 21, பாரிநிலையம், சென்னை.
2. ஞர.மாணிக்கவாசகன், பதிற்றுப்பத்து, பக், 161, உமாபதிப்பகம், சென்னை.
3. டாக்டர் ப.அருணாசலம், பக்தி இலக்கியம், பக்,28, பாரிபுத்தகப்பண்ணை, சென்னை.
4. முனைவர் க.திலகவதி, புறநானூறு, பக்,3, நியூ செஞ்சுரிபுக்ஹவுஸ் (பி) லிட்,சென்னை.
5. டாக்டர் சு.சக்திவேல், தமிழ்மொழி வரலாறு, பக்,155, 12, மாணிக்கவாசர் பதிப்பகம், சென்னை.

© 2023, IRJTSR